

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **P. K.**, bytem, zastoupené Mgr. Hanou Dejmkovou, advokátkou se sídlem AK Brno, Masarykova 413/34, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2015, č. j. MPSV-UM/20959/15/S-JMK, sp. zn. SZ/1750/2015/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. 12. 2015, č. j. MPSV-UM/20959/15/9S-JMK, sp. zn. SZ/1750/2015/9S-JMK, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný má povinnost zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 7.865 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně Mgr. Hany Dejmkové, advokátky se sídlem AK Brno, Masarykova 413/34.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 12. 2015, č. j. MPSV-UM/20959/15/9S-JMK, sp. zn. SZ/1750/2015/9S-JMK byla podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR –

krajské pobočky v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 8. 2015, č. j. 641965/15/BM, sp. zn. 10088-15-BM, kterým správní orgán I. stupně rozhodl přiznat žalobkyni průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2015 natrvalo, tedy bez omezení doby jeho platnosti.

Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2015 žalobkyně podala žalobu, když tvrdila, že postupem žalovaného i správního orgánu I. stupně byla zkrácena na svých právech, a že rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2015 i rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015 je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, v důsledku čehož považuje obě tato rozhodnutí za rozhodnutí nezákonná.

Sdělila, že se narodila s vrozenou vývojovou vadou – syndaktylií, v důsledku níž trpí malformací všech čtyř končetin – jedná se o tzv. klepetovité ruce a chodidla, kdy na obou rukou jí chybí několik článků prstů a oba ukazováčky má ohnuté do nepřirozené polohy, a kdy na obou nohou má pouze palec a malíček. V dětství z důvodu této vrozené vývojové vady absolvovala několik operací, nicméně s přibývajícím věkem se k tomuto zdravotnímu postižení přidala i další onemocnění a její zdravotní stav se postupně zhoršil do té míry, že má značné problémy i s chůzí a běžnými denními aktivitami. Vzhledem ke špatnému zdravotnímu stavu byly žalobkyni, jakožto dítěti těžce postiženému na zdraví, již v roce 1988 přiznány mimořádné výhody II. stupně – průkaz mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“, a to rozhodnutím Posudkové komise sociálního zabezpečení Národního výboru města Brna ze dne 20. 5. 1988. Držitelkou průkazu mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“ byla, jakožto osoba se zvlášť těžkým zdravotním postižením, nepřetržitě od roku 1988 až do roku 2015. Mimořádné výhody II. stupně – průkaz mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“, jí byly opakovaně přiznány např. rozhodnutím Magistrátu města Brna, Odboru sociální péče ze dne 24. 7. 1995, ze dne 17. 9. 1996, ze dne 3. 9. 1999 a ze dne 23. 9. 2002, podle ust. § 86 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů a podle ust. § 31 odst. 1 vyhl. č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon o působnosti orgánů ČR v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

Z odůvodnění rozhodnutí Magistrátu města Brna, Odboru sociální péče ze dne 23. 9. 2002 přitom plyne, že posudkový lékař MěSSZ Brno při posouzení jejího zdravotního stavu dospěl k závěru, že je osobou zvlášť těžce zdravotně postiženou s tím, že její zdravotní postižení odpovídá postižení uvedenému v odst. 2 písm. d) přílohy č. 2 k vyhl. č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon o působnosti orgánů ČR v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, tj. že se jedná o současné funkčně významné anatomické ztráty části jedné dolní a jedné horní končetiny nebo obou končetin v úrovni bérců a předloktí.

Pro úplnost dodala, že kvůli jejímu špatnému zdravotnímu stavu je rovněž invalidní ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o invaliditu I. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, když bylo konstatováno, že v jejím případě se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož hlavní příčinou je kongenitální malformace obou rukou a obou nohou, přičemž dalším jejím zdravotním postižením je víceetážový vertebrogenní algický syndrom při poruše statiky a dynamiky páteře.

Vzhledem k blížícímu se konci doby platnosti průkazu mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“, která byla stanovena do dne 30. 9. 2015, u správního orgánu I. stupně podala dne 15. 4. 2015 žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, při jejímž podání správní orgán I. stupně výslovně upozornila na skutečnost, že jí byly přiznány mimořádné výhody II. stupně do dne 30. 9. 2015, a tudíž že je držitelkou průkazu mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“ platným do 30. 9. 2015, což bylo správním orgánem zaznamenáno na druhé straně její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, podané dne 15. 4. 2015. Přes tuto skutečnost správní orgán I. stupně požádal žádostí ze dne 15. 4. 2015 o posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely řízení o její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ke dni 1. 4. 2015.

Následně vypracovala LPS MSSZ pro účely řízení o její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením posudek o jejím zdravotním stavu ze dne 21. 5. 2015, aniž by žalobkyni LPS MSSZ pozvala k jednání. V posudku ze dne 21. 5. 2015 navíc uvedla, že chůze žalobkyně je bez paretických projevů a bez opěrných pomůcek, přičemž tento závěr učinila za situace, kdy žalobkyni lékař LPS MSSZ neprohlédl, a dále v posudku ze dne 21. 5. 2015 konstatovala, že žalobkyně v listopadu 2013 porodila zdravé děvčátko, přestože ze zprávy o její hospitalizaci na Gynekologicko-porodnické klinice Fakultní nemocnice v Brně v období ode dne 21. 11. 2013 do dne 25. 11. 2013, z níž LPS MSSZ v posudku mimo jiné vycházela, jednoznačně plyne, že dcera žalobkyně E. K., narozená, trpí stejně jako žalobkyně vrozenou vývojovou vadou - syndaktylií, jejímž důsledkem je malformace všech čtyř končetin, tudíž se rozhodně nejedná o zdravé dítě.

V posudku ze dne 21. 5. 2015 LPS MSSZ zdravotní stav žalobkyně zhodnotila tak, že patří mezi osoby se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a konstatovala, že se v případě žalobkyně jedná o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, tj. středně těžké omezení funkce dvou končetin a platnost posudku ze dne 21. 5. 2015 stanovila ode dne 1. 4. 2015 natrvalo.

Jelikož žalobkyně byla držitelkou průkazu mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“ nepřetržitě od roku 1988, byly pro ni závěry posudku ze dne 21. 5. 2015 značně překvapivé. V rámci jejího vyjádření ze dne 10. 6. 2015 k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu proto vyslovila nesouhlas s uvedeným posudkem, požádala, aby se mohla osobně zúčastnit jednání LPS MSSZ, a aby si LPS MSSZ vyžádala aktuální lékařské zprávy od praktické lékařky žalobkyně.

K jednání LPS MSSZ konanému v pondělí 29. 6. 2015 v 9.00 hod. byla přizvána, nicméně stalo se tak telefonicky v pátek 26. 6. 2015 kolem poledne. Lékařka LPS MSSZ během jednání uskutečněného dne 29. 6. mimo žalobkyni udávaným zdravotním potížením (např. bolestem kotníku v důsledku snížené podélné klenby nožní a trvalým bolestem páteře) nevěnovala vůbec pozornost. Přestože na jednání předložila aktuální lékařskou zprávu své praktické lékařky, a přestože namítala, že její dcera E. K. není, bohužel, zdravá, nevzala LPS MSSZ tuto lékařskou zprávu ani sdělení žalobkyně vůbec v potaz. V posudku o jejím zdravotním stavu pro účely řízení o její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 29. 6. 2015, LPS MSSZ lékařskou zprávu praktické lékařky ze dne 26. 6.

2015 ve výčtu rozhodujících podkladů vůbec neuvedla a opět zcela v rozporu s objektivním skutkovým stavem konstatovala, že žalobkyně „porodila zdravé děvčátko“. Z posudku z 29. 6. 2015 rovněž vyplývá, že si LPS MSSZ pro účely tohoto řízení o žádosti žalobkyně vůbec nevyžádala aktuální lékařské zprávy od praktické lékařky žalobkyně. Posudkový závěr z 29. 6. 2015 byl totožný s posudkovým závěrem posudku ze dne 21. 5. 2015, tj., že žalobkyně patří mezi osoby se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., že se v jejím případě jedná o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., tj. středně těžké omezení funkce dvou končetin a platnost posudku ze dne 29. 6. 2015 byla stanovena opět ode dne 1. 4. 2015 natrvalo.

Přestože jak posudek o invaliditě ze dne 12. 3. 2014, tak posudky pro účely řízení o žádosti žalobkyně o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 21. 5. 2015 a 29. 6. 2015 vypracovala tatáž lékařka LPS MSSZ, a dospěl k naprosto rozdílným hodnocením jejího zdravotního postižení, kdy toto podřadila v případě posouzení její invalidity z roku 2014 pod funkční poruchy v podobě postižení končetin, konkrétně výrazné deformity a poruchy nohy, respektive nohou, jednostranné nebo oboustranné, závažné poruchy stereotypu chůze a omezení dosahu chůze i přes kompenzační pomůcky, a v případě posouzení její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením v posudcích ze dne 21. 5. a 29. 6. 2015 označila její zdravotní postižení pouze za středně těžké omezení funkce dvou končetin, aniž by uvedla, zda se oproti stavu v roce 2014 zlepšil její zdravotní stav a případně, v čem mělo toto zlepšení spočívat.

Ani v posudku ze dne 21. 5. 2015, ani v posudku ze dne 29. 6. 2015, se LPS MSSZ nijak nevypořádala s faktem, že do dne 30. 9. 2015 platil její předchozí posudek o jejím zdravotním stavu z roku 2005, na základě něhož jí byly přiznány mimořádné výhody II. stupně – průkaz mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“, kdy tyto dva zcela protichůdné posudky rozhodně nemohly existovat vedle sebe a LPS MSSZ ani v jednom z posudků ze dne 21. 5. a 29. 6. 2015 se platností předchozího posudku vůbec nezabývala, a tudíž ani neuvedla, zda se oproti stavu v roce 2005 zlepšil zdravotní stav žalobkyně a případně, v čem mělo toto zlepšení spočívat. Dodala, že její zdravotní stav se nezlepšil, postupem času se nezlepšuje, nýbrž se stále zhoršuje.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015 byl žalobkyni přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2015 natrvalo, čímž jí byl de facto odňat průkaz mimořádných výhod II. stupně označený symbolem „ZTP“, jehož držitelkou byla nepřetržitě od roku 1988, a jehož platnost byla stanovena do dne 30. 9. 2015.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 19. 8. 2015 správní orgán konstatoval s odkazem na posudek o zdravotním stavu žalobkyně vypracovaný OSSZ, který byl doručen dne 29. 5. 2015, že trpí zdravotním postižením v podobě středně těžkého omezení funkce dvou končetin. Z obsahu spisu správního orgánu žalobkyně dovozuje, že správní orgán I. stupně měl v tomto případě na mysli posudek ze dne 21. 5. 2015, tj. první posudek vypracovaný LPS MSSZ v tomto řízení, který byl správnímu orgánu I. stupně podle obsahu spisu doručen 29. 5. 2015.

Správní orgán I. stupně však v odůvodnění rozhodnutí ze dne 19. 8. 2015 zcela opomenul, že v tomto řízení byl LPS MSSZ vypracován i druhý posudek o zdravotním stavu

žalobkyně, tj. posudek ze dne 29. 6. 2015, o jehož existenci, jakožto podkladu rozhodnutí ve smyslu ust. § 50 správního řádu se ve svém rozhodnutí vůbec nezmiňuje.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015 tak zjevně odporuje ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož se „v odůvodnění [...] uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí“.

S námitkou žalobkyně ze dne 10. 6. 2015, že nesouhlasí s posudkem ze dne 21. 5. 2015, se správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí ze dne 19. 8. 2015 pokusil vypořádat konstatováním, že „i přesto jsme dospěli k závěru, že stěžejní důkazy jsou úplné, objektivní a přesvědčivé a je možné v dané věci rozhodnout“, což je opět v naprostém rozporu s požadavky kladenými na odůvodnění rozhodnutí ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť z citovaného souvětí nelze dovodit, jak se s námitkou žalobkyně ze dne 10. 6. 2015 správní orgán I. stupně vypořádal.

O správním orgánem I. stupně tvrzené úplnosti, objektivitě a přesvědčivosti stěžejních důkazů nemůže být řeč i z toho důvodu, že ani v posudku ze dne 21. 5. 2015, ani v posudku ze dne 29. 6. 2015, z nichž první jmenovaný byl podle odůvodnění podkladem rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015, se LPS MSSZ nijak nevypořádala s faktem, že do dne 30. 9. 2015 platil její předchozí posudek o zdravotním stavu žalobkyně z roku 2005, na základě něhož byl již žalobkyni přiznány mimořádné výhody II. stupně – průkaz mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“, kdy tyto dva zcela protichůdné posudky rozhodně nemohly existovat vedle sebe a LPS MSSZ ani v jednom z posudků ze dnů 21. 5. 2015 a 29. 6. 2015 se vůbec platností předchozího posudku nezabývala, a tudíž ani neuvedla, zda se oproti stavu v roce 2005 zlepšil zdravotní stav žalobkyně a případně, v čem mělo toto zlepšení spočívat. Tyto zásadní vady obou posudků ze dnů 21. 5. a 29. 6. 2015 nechal správní orgán I. stupně bez povšimnutí, přitom mu již z žádosti žalobkyně o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením podané dne 15. 4. 2015 bylo prokazatelně známo, že žalobkyně je držitelkou průkazu mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“ platným do dne 30. 9. 2015.

V rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015 rovněž zcela chybí úvahy, kterými se správní orgán I. stupně řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí a při výkladu správních předpisů, jak požaduje ust. § 68 odst. 3 správního řádu, a jeho rozhodnutí je tak s ohledem na shora uvedené skutečnosti nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí a v důsledku toho i nezákonné.

Dále pak uvedla, že správní orgán I. stupně v řízení o žádosti žalobkyně o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením porušil též ust. § 3 správního řádu, když nezjistil stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, přičemž jím zjištěný skutkový stav vyžadoval zcela jistě rozsáhlé a zásadní doplnění.

V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015 žalobkyně namítala, že v jejím případě se nejedná pouze o středně těžké omezení funkce dvou končetin, nýbrž o omezení funkce všech čtyř končetin – vrozenou malformaci končetin – klepetovité ruce a chodidla se stavem po opakovaných operacích (syndaktylií), dále že má sníženou podélnou klenbu nožní, trpí polyetážovým vertebrogenním algickým syndromem, artrózou

levého zápěstí a pravého hlezna, coxartrózou III. stupně vpravo a I. – II. stupně vlevo a skoliózou Th L páteře. K odvolání připojila rovněž lékařskou zprávu MUDr. Z. ze dne 24. 6. 2008 a lékařskou zprávu MUDr. S. ze dne 9. 7. 2015, které dokládají toto zdravotní postižení žalobkyně. Z obsahu jejího odvolání přitom vyplývá, že namítala neúplnost a nesprávnost zjištění skutkového stavu správním orgánem I. stupně.

K posouzení jejího zdravotního stavu pro účely odvolacího řízení se u PK MPSV uskutečnilo dne 13. 11. 2015 jednání, k němuž byla přizvána, a jemuž přihlížel i Mgr. M., který je otcem dcery žalobkyně E.

Během jednání PK MPSV po žalobkyni předsedkyně PK a přisedící lékařka požadovaly, aby si stoupla na špičky, což však kvůli zdravotnímu postižení – klepetovitým nohám, na nichž má zachovaný pouze palec a malíček, není schopna zvládnout, jelikož neudrží rovnováhu, což oběma lékařům sdělila. Přes toto její sdělení ji obě členky PK MPSV s lékařským vzděláním nutily, aby se na špičky alespoň pokusila postavit a zkusila takto udělat alespoň jeden krok, což se jí samozřejmě nepodařilo. Jak žalobkyně následně zjistila, v posudku ze dne 13. 11. 2015 PK MPSV v naprostém rozporu s průběhem jednání uskutečněným uvedeného dne konstatovala, že žalobkyně svede „obtížně pár krůčků po špičce“, což ovšem je zcela nepravdivé tvrzení. PK MPSV se rovněž spokojila s pouhým konstatováním, že žalobkyně přišla bez opěrných pomůcek a ve sportovní obuvi, aniž by se zajímala o důvod, proč tak učinila – francouzské hole ani berle totiž není schopna kvůli svému postižení obou rukou používat a sportovní obuv nosí s ortopedickými vložkami, neboť zjistila, že ortopedická obuv, která se vyrábí přesně podle tvaru chodidla, žalobkyni svými švy tlačí na jizvy na nohou, které má po prodělaných operacích.

Ohledně rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2015, které bylo vydáno po vypracování posudku ze dne 13. 11. 2015, namítá, že i toto rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, a tudíž nezákonné.

Ve výrokové části napadeného rozhodnutí žalovaného není vůbec uvedeno, že žalovaný rozhodoval o odvolání žalobkyně ze dne 24. 8. 2015 ve věci její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením i podle ust. § 34 odst. 1 až 3, § 34b a § 35 zákona č. 329/2011 Sb., přičemž uvedení těchto právních ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, ve výrokové části rozhodnutí výslovně považuje ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2015, č. j. 8As 141/2012-57, je povinnost uvést ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu právní ustanovení, podle něžž bylo rozhodováno (§ 68 odst. 2 správního řádu), splněna i tehdy, když je příslušné ustanovení právního předpisu uvedeno tzv. návětí (záhlaví) rozhodnutí, které je třeba pokládat za součást výrokové části rozhodnutí.

Jelikož ve výrokové části napadeného rozhodnutí žalovaného odkaz na ust. § 34 odst. 1 až 3, § 34b a § 35 zákona č. 329/2011 Sb. zcela chybí, je třeba napadené rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a tudíž i nezákonné.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí především rekapituloval dosavadní průběh řízení, citoval obsah a závěry posudků ze dne 21. 5. 2015, 29. 6. 2015 a 13. 11. 2015, aniž by však tyto posudky hodnotil z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti a závěrem

pouze formálně konstatoval, že žalobkyni náleží průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2015 natrvalo.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se však nelze dozvědět, jakými úvahami se žalovaný řídil při hodnocení podkladů pro vydání svého rozhodnutí a při výkladu jím aplikovaných právních předpisů, ani jak se žalovaný při posuzování schopnosti žalobkyně pohyblivosti a orientace pro účely řízení o její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením podle ust. § 34 odst. 1 až 3, § 34b a § 35 zákona č. 329/2001 Sb. vypořádal s jejími námitkami a zdravotními potížemi uvedenými v jejím odvolání ze dne 24. 8. 2015 a na jednání PK MPSV dne 30. 11. 2015, zejména se sníženou podélnou klenbou nožní, s polyetážovým vertebrogenním algickým syndromem, artrózou levého zápěstí a pravého hlezna, coxartrózou III. stupně vpravo a I. – II. stupně vlevo, skoliózou Th L páteře, chronickými bolestmi páteře, kyčlí a rukou, problémy se vstáváním, problémy s chůzí i na krátké vzdálenosti, problémy s vykonáváním běžných denních aktivit, vypadáváním věcí z rukou, neschopností řídit osobní automobil z důvodu necitlivosti dolních končetin atd.

Napadené rozhodnutí žalovaného tak zjevně odporuje požadavkům, které na odůvodnění rozhodnutí ve správním řízení klade ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož se v odůvodnění uvedou důvody výroku či výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Jak posudky ze dnů ze dne 21. 5. 2015 a 29. 6. 2015, vypracované LPS MSSZ, tak posudek ze dne 13. 11. 2015, vypracovaný PK MPSV, je přitom nezbytné hodnotit jako každý jiný důkaz. Pro úplnost dodala, že posudky ze dnů 21. 5., 29. 6 a 13. 11. 2015 sice představují stěžejní důkazy pro účely řízení o její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, nejedná se však o závazná stanoviska či závazné podklady pro vydání rozhodnutí.

Podle rozsudku NSS ze dne 29. 3. 2003, č. j. 4Ads 13/2003-54, musí takové posudky splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti, přičemž požadavek úplnosti a přesvědčivosti spočívá v tom, že je nezbytné vypořádat se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník řízení, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý.

Z rozsudku NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4Ads 57/2009-57, lze dovodit, že žalovaný měl posudky ze dnů 21. 5, 29. 6. a 13. 11. 2015 hodnotit jako každý jiný důkaz provedený ve správním řízení s ohledem na požadavek jejich úplnosti a přesvědčivosti. Takové hodnocení však napadené rozhodnutí žalovaného podle názoru žalobkyně postrádá. Samotný posudek ze dne 13. 11. 2015 v části nazvané „diagnostický souhrn“ neobsahuje výčet všech zdravotních postižení žalobkyně a onemocnění, jimž trpí, a které byly diagnostikovány a doloženy lékařskými zprávami MUDr. Z. Z. ze dne 24. 6. 2008 (tj. snížení podélné klenby nožní) a MUDr. J. S. ze dne 9. 7. 2015 (tj. skolióza Th L páteře).

I přes doplnění dokazování uskutečněné žalovaným je žalobkyně nadále přesvědčena, že skutkový stav věci ani její zdravotní stav a jeho funkční dopady nebyl doposud řádně, úplně a náležitým způsobem zjištěn tak, aby byly náležitě objasněny skutečnosti rozhodné pro

posouzení jejího nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením podle ust. § 34 odst. 1 až 3, § 34b a § 35 zákona č. 329/2011 Sb., tj. posouzení její schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely řízení o její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením podle ust. § 34b odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. a přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb.

Je přitom přesvědčena, že její zdravotní postižení je na úrovni těžkého funkčního postižení a odpovídá zdravotnímu stavu podle odst. 2 písm. f) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., nebo je s ním svými funkčními důsledky srovnatelné, tj. odpovídá těžkému omezení funkce dvou končetin, přičemž se v jejím případě jedná o těžké omezení funkce dokonce všech čtyř končetin.

Podotýká, že i žalovaný je povinen dodržovat ust. § 3 správního řádu, podle něhož je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. To však žalovaný dle názoru žalobkyně neučinil.

Přestože v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný tvrdí, že „mezi podklady pro rozhodnutí nejsou rozpory“ (na str. 4), obsahuje jeho rozhodnutí na str. 3 zcela zásadní logický rozpor, když žalovaný uvádí: „Na dolních končetinách je osa neporušena, flexe v kyčelních kloubech je bez omezení, je narušení abdukce, addukce a rotace (což není/je pro běžnou chůzi rozhodující)“. Citovaná část odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného byla přitom doslovně převzata z posudku ze dne 13. 11. 2015, v němž je na str. 5 rovněž uvedeno, že narušení abdukce, addukce a rotace v kyčelních kloubech zároveň je a zároveň není pro běžnou chůzi rozhodující. Pro úplnost dodala, že omezení abdukce, addukce a rotace v kyčelních kloubech má nepochybně významný vliv i na běžnou chůzi.

Na rozdíl od správního orgánu I. stupně se žalovaný v napadeném rozhodnutí s existencí posudku LPS MSSZ z roku 2005, na základě něhož žalobkyni byly přiznány mimořádné výhody II. stupně – průkaz mimořádných výhod s označením „ZTP“ do dne 30. 9. 2015, pokusil argumentačně vypořádat tak, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 5 uvedl: „Po prostudování zdravotní dokumentace a na základě vlastního zjištění při jednání je PK MPSV toho názoru, že nejméně při předchozím posouzení zdravotního stavu posuzované pro účely průkazu mimořádných výhod [...] lékařem MSSZ Brno dne 20. 9. 2005 došlo k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce.

Citovaný závěr žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí však zcela postrádá bližší vymezení, v jakém směru mělo k „posudkovému nadhodnocení“ dojít, tedy v čem bylo podle názoru žalovaného hodnocení jeho zdravotního stavu učiněné LPS MSSZ v roce 2005 nesprávné, resp. neodpovídají „objektivně prokázaným poruchám funkce“, popř. jak se zlepšil její zdravotní stav oproti předchozímu posouzení, a v čem mělo toto případné zlepšení spočívat. Bez takové specifikace je závěr žalovaného o „posudkovém nadhodnocení“ pouhým prohlášením, které stejně jako shora vytčené vady, zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

Svým přezkoumáním závěru posudku LPS MSSZ z roku 2005, na základě něhož byly žalobkyni přiznány mimořádné výhody II. stupně – průkaz mimořádných výhod s označením „ZTP“ do dne 30. 9. 2015, žalovaný navíc porušil i ust. § 38 odst. 7 zákona č. 329/2011 Sb., podle něhož průkazy mimořádných výhod osvědčující stupeň mimořádných výhod vydané podle předpisů účinných do dne nabytí účinnosti zákona č. 329/2011 Sb., tj. do dne

31. 12. 2011, zůstávají v platnosti i po tomto dni, a to uplynutím doby platnosti vyznačené v těchto průkazech, nejdéle však do dne 31. 12. 2015.

Žalobkyně je přesvědčena, že vzhledem k vadám, kterými trpělo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015, zejména vzhledem k jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí, měl žalovaný dle názoru žalobkyně postupovat podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015 zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Jelikož žalovaný v rámci odvolacího řízení přezkoumal dle názoru žalobkyně pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné, a tudíž nezákonné rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015, a toto navíc potvrdil, považuje napadené rozhodnutí žalovaného žalobkyně i z tohoto důvodu za nezákonné.

Jak již uvedla shora, domnívá se, že i rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015 trpí vadou spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí.

Konstatování správního orgánu I. stupně obsažené v odůvodnění jeho rozhodnutí, že „stěžejní důkazy jsou úplné, objektivní a přesvědčivé a je možno v dané věci rozhodnout“, podle názoru žalobkyně nelze považovat za vypořádání se s její námitkou ze dne 10. 6. 2015.

Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015 se rovněž nelze dozvědět, jakými úvahami se správní orgán I. stupně řídil při hodnocení podkladů pro vydání svého rozhodnutí a při výkladu jím aplikovaných právních předpisů, ani jak se vypořádal s námitkou žalobkyně z 10. 6.

Ponechávala proto na úvaze soudu, zda v případě, že bude podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. rušit napadené rozhodnutí žalovaného, zrušit postupem podle ust. § 78 odst. 3 s.ř.s. rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2015.

Navrhovala proto, aby Krajský soud v Brně vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2015 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení a dále žádala, aby soud zavázal žalovaného nahradit žalobkyni vzniklé jí náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že k námitce, ve které žalobkyně popisuje své zdravotní postižení a odkazuje se v důkazech na lékařskou zprávu ze dne 9. 7. 2015 od MUDr. J. S., žalovaný sdělil, že lékařskou zprávu měla PK MPSV k dispozici při posudkovém jednání dne 13. 11. 2015. Tato lékařská zpráva byla v tomto jednání náležitě prostudována a zhodnocena spolu s další zdravotní dokumentací žalobkyně.

K námitce, ve které žalobkyně sděluje, že je invalidní v I. stupni ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, žalovaný uvedl, že se jedná o samostatné správní řízení, které se posuzuje odlišnými posudkovými kritérii. Vzhledem k této skutečnosti není namítaný stupeň invalidity v rámci důchodového pojištění posudkově rozhodný.

Žalobkyně popisuje dále skutečnost, že byla držitelkou průkazu mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“, jehož platnost byla stanovena do 30. 9. 2015. Následně popisuje, že dne 15. 4. 2015 uplatnila žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, při jejímž podání správní orgán I. stupně výslovně upozornil na skutečnost, že je držitelkou průkazu výše zmíněných mimořádných výhod. Tato skutečnost byla správním

orgánem zaznamenána na druhé straně uplatněné žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením.

Pres žalobkyní výše namítanou skutečnost správní orgán I. stupně požádal MSSZ Brno o posouzení zdravotního stavu žalobkyně ke dni 1. 4. 2015. K výše uvedenému žalovaný konstatuje, že vzhledem k tomu, že žalobkyně uplatnila u úřadu práce žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dne 15. 4. 2015, schopnost pohyblivosti a orientace žalobkyně byla tak správně posouzena od data podání výše uvedené žádosti. Podle ust. § 35 odst. 5 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů „nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením vzniká nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o jeho přiznání“. Rovněž dle ust. § 35 odst. 1 uvedeného zákona „řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se zahajuje na základě písemné žádosti podané na tiskopisu předepsaném ministerstvem“. Úřad práce postupoval v souladu s těmito ustanoveními a rovněž tak správně požádal MSSZ o posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace žalobkyně.

Žalobkyně namítala existenci dvou protichůdných posudků, a to z roku 2005, na základě něhož jí náleželo přiznání mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“ a posudků LPS MSSZ ze dne 21. 5. 2015 (doplňujícího posudku ze dne 29. 6. 2015), kterým jí byl přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ od 1. 4. 2015.

Žalovaná k výše uvedené námitce sděluje, že vzhledem k tomu, že žalobkyně uplatnila žádost o průkaz o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dne 15. 4. 2015, bylo tak zahájeno nové správní řízení ve věci posouzení nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Její právo na využívání přiznaných mimořádných výhod II. stupně s označením „ZTP“ však nebylo dotčeno z podstaty věci, že platnost těchto mimořádných výhod byla stanovena až do data 30. 9. 2015 s ohledem na skutečnost, že žalobkyně je oprávněna v případě dvou prolínajících se platností průkazů, využívat vždy ten průkaz, který jí byl přiznán, je platný a jehož stupeň je vyšší.

Žalobkyně uvedla námitku související s vyžádáním aktuálních lékařských zpráv od praktické lékařky MUDr. Z. D. K tomu žalovaný sdělil, že MSSZ i PK MPSV při posouzení schopnosti orientace a pohyblivosti měla k dispozici zdravotní dokumentaci praktické lékařky MUDr. D. Tuto dokumentaci MSSZ náležitě prostudovala a zhodnotila. Dále žalovaný sděluje, že při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace se hodnotí dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Dle ust. § 9 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. v platném znění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav „pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok“. Taktéž žalovaný uvádí, že žalobkyně byla přítomna doplňujícího posudkového jednání dne 29. 6. 2015, kde byla lékařkou MSSZ objektivně vyšetřena. Její zdravotní stav tak byl MSSZ objektivizován a bylo vypracováno aktuální posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace žalobkyně.

K námitce, ve které žalobkyně uvedla, že posudek o invaliditě ze dne 12. 3. 2014 a stejně tak i posudky pro účely řízení o žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 21. 5. 2015 a 29. 6. 2015, vypracovala tatáž lékařka LPS MSSZ a dospěla k naprosto rozdílným hodnocením zdravotního stavu, zdravotního postižení žalobkyně,

žalovaný sdělil, že se jedná o dvě samostatná správní řízení, která se posuzují podle odlišných posudkových kritérií. Žalobkyně měla rovněž možnost v průběhu správního řízení uplatnit námitku podjatosti, což neučinila a tím tedy souhlasila s posouzením, které prováděla tatáž lékařka.

K námitce žalobkyně, že v napadeném rozhodnutí Úřadu práce ze dne 19. 8. 2016, je uvedeno pouze posudkové zhodnocení, které Úřad práce obdržel dne 29. 5. 2015, žalovaný sdělil, že Úřad práce při svém rozhodování rozhoduje na základě všech posudků vypracovaných MSSZ, přičemž prvoposudek a doplňující posudek tvoří jeden celek. Dle rozhodnutí NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3Ads 129/2014-24, prvoposudek a doplňující posudek je nutno vnímat ve vzájemné spojitosti, neboť posudek ze dne 29. 6. 2015 nemá vůči posudku ze dne 21. 5. 2015 povahu posudku revizního, jehož cílem by bylo potvrdit nebo vyvrátit správnost dříve vyslovených závěrů. Jeho hlavním smyslem a účelem je osvětlit některé další sporné otázky týkající se zdravotního stavu žalobkyně a doplnit zjištění, k nimž se dospělo v prvním posudkovém zhodnocení.

Žalobkyně uvedla, že rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2015 považuje za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, a tudíž nezákonné. Jedním z důvodů, proč ho žalobkyně označila za nezákonné, je, že ve výrokové části napadeného rozhodnutí žalovaného není uvedeno, že žalovaný rozhodoval o odvolání žalobkyně ze dne 24. 8. 2015 ve věci její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením i podle ust. § 34 odst. 1 až 3, § 34b a § 35 příslušného zákona. K uvedenému žalovaný sděluje, že námitka žalobkyně je neoprávněná, neboť rozhodnutí bylo vydáno v souladu s namítanými ustaveními zákona č. 329/2011 Sb., což dokládá odůvodnění rozhodnutí žalovaného. Výroková část rozhodnutí konstatuje, že „podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a výše uvedené rozhodnutí se potvrzuje“, čímž žalovaný potvrzuje napadené rozhodnutí Úřadu práce, kde příslušné namítané ustanovení zákona č. 329/2011 Sb. jsou obsaženy ve výrokové části.

Další námitka žalobkyně, která souvisí s jejím stanoviskem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí především rekapitulovala průběh řízení, citovala obsah a závěry posudků ze dne 21. 5., 29. 6. a 13. 11. 2015, aniž by tyto posudky hodnotila z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti a závěrem pouze formálně konstatovala, že žalobkyni náleží průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2015 trvale. K výše uvedené námitce žalovaný uvedl, že aby mohl být přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedených v odvolání, bylo u PK MPSV vyžádáno posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace žalobkyně pro účely odvolacího řízení správního. Dle rozhodnutí NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3Ads 129/2014-24 posudková komise hodnotí příslušné funkční postižení na základě nálezu ošetřujícího lékaře a dává je do kontextu s příslušnými právními předpisy. V případě, že jsou v lékařském nálezu nejasnosti, pozve si posudková komise účastníka řízení k jednání, na němž si ověří tvrzené funkční postižení. PK MPSV takto postupovala a žalobkyně byla přítomna jednání a byla posudkovými lékaři objektivně vyšetřena a objektivní poznatky z vyšetření byly podkladem PK MPSV při vypracování posudku. PK MPSV si vyžádala i zdravotní dokumentaci od praktické lékařky MUDr. D. za období od 2. 12. 2013, taktéž zhodnotila i nálezy doložené k odvolání a další zdravotní dokumentaci, která je uvedena v posudkovém zhodnocení ze dne 13. 11. 2015. Po obdržení nového posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace osoby žalovaný vyrozuměl žalobkyni o pokračování odvolacího řízení a právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správní řád. Písemnost žalobkyně převzala 24. 11. 2015, svého práva

nevyužila, řízení nedoplnila. Žalovaný zhodnotil, že mezi podklady pro rozhodnutí nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro rozhodování. Žalovaný vyhodnotil, že posudkový závěr je náležitě zdůvodněn a PK MPSV se v něm vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Proto po prostudování vyžádaného posudku dospěla k závěru, že posudkový závěr lze považovat za úplný a přesvědčivý. Žalovaný tak konstatuje, že posudek PK MPSV byl vypracován ve vztahu ke všem námitkám uvedeným v odvolání. Z posudku je zřejmé, z čeho PK MPSV při jeho vypracování vycházela, jak podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila. Posudek byl vypracován komisí v řádném složení a obsahuje odůvodnění schopnosti pohyblivosti a orientace účastnice řízení. Na základě výše uvedeného bylo vydáno rozhodnutí žalovaného.

Žalobkyně uvedla, že posudky ze dne 21. 5., 29. 6. a 13. 11. 2015 představují stěžní důkazy pro účely řízení o její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, nejedná se však o závazná stanoviska či závazné podklady pro vydání rozhodnutí. Při posudkovém jednání PK MPSV dne 13. 11. 2015 byla zhodnocena zdravotní dokumentace praktického lékaře, kterou si PK MPSV vyžádala, dále byla žalobkyně objektivně vyšetřena, poznatky z objektivního vyšetření byly stěžejním podkladem pro vypracování posudkového zhodnocení. Žalobkyně napadá podklady rozhodnutí, avšak práva vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu nevyužila, se spisovou dokumentací se neseznámila, řízení nedoplnila a neuplatnila námitku podjatosti. Své námitky vůči postupu PK MPSV ze dne 13. 11. 2015 uvedené v žalobě neuplatnila, přičemž mohly být předmětem doplňujícího posudkového zhodnocení.

K námitce žalobkyně, že část posudkového zhodnocení označený „diagnostický souhrn“ neobsahuje výčet všech zdravotních postižení a onemocnění žalobkyně, žalovaný sděluje, že PK MPSV v posudkovém hodnocení připouští, že žalobkyně trpí dalšími zdravotními postiženími, která podstatně neomezují schopnost pohyblivosti či orientace. Chybějící zdravotní postižení a onemocnění měly dle žalobkyně obsahovat doložené lékařské zprávy, a to chirurgické vyšetření z 24. 6. 2008 od MUDr. Z. a ortopedické vyšetření ze dne 9. 7. 2015 od MUDr. S. Tyto lékařské zprávy PK MPSV zhodnotila v posudkovém zhodnocení dne 13. 11. 2015.

Žalobkyně namítala, že shodu v posouzení s MSSZ PK MPSV odůvodňuje, že po prostudování zdravotní dokumentace a na základě vlastního zjištění při jednání je PK MPSV toho názoru, že nejméně při předchozím posouzení zdravotního stavu posuzované pro účely průkazu mimořádných výhod (dle tehdy platných právních norem), lékařem MSSZ dne 20. 9. 2005, došlo k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce. Toto stanovisko považuje žalobkyně za pouhé prohlášení, které není blíže specifikované. PK MPSV však k tomuto závěru došla po prostudování podkladové dokumentace, přičemž některá nebyla k dispozici při vypracování posouzení MSSZ, na základě vlastního zjištění při jednání a vyhodnocení údajů, týkajících se zdravotního stavu, uvedených v odvolání a sdělených při jednání a zhodnocení závažnosti funkčních poruch, vyplývajících ze zdravotního stavu žalobkyně, tudíž provedla komplexní zhodnocení zdravotního stavu posuzované. Taktéž zhodnotila nálezy doložené k odvolání, které popisují aktuální zdravotní stav posuzované v době jejich vyhotovení a byly zhodnoceny v kontextu s další zdravotní dokumentací posuzované a vlastním zjištěním při jednání PK MPSV. Při posouzení byl použit platný právní předpis, novela zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., a novela vyhlášky č. 388/2011 Sb., ve znění vyhlášky č. 388/2013 Sb., který od 1. 1. 2014 nabyl účinnosti.

Žalovaný je na základě výše uvedených skutečností přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech, a že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně a navrhol proto žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Pokud jde o napadené rozhodnutí vydané žalovaným dne 3. 12. 2015, bylo z jeho odůvodnění zjištěno, že podkladem pro vydání tohoto rozhodnutí byl posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 13. 11. 2015. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedl, že bylo zjištěno, že PK MPSV prostudovala podkladovou, zdravotní a doplněnou zdravotní dokumentaci a toto zhodnotila jako dostatečné k přijetí posudkového závěru. Jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona OZP, ve znění zákona č. 313/2013 Sb. Jde o zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhlášky č. 388/2013 Sb., který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. d) citované přílohy. Tento stav trval i k datu 1. 4. 2015, doba platnosti posouzení je stanovena trvale. Dále uvedeno mimo jiné, že po prostudování zdravotní dokumentace a na základě vlastního zjištění při jednání je PK MPSV toho názoru, že nejméně při předchozím posouzení zdravotního stavu lékařem MSSZ Brno dne 20. 9. 2005 došlo k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaného pak uvedeno, že ministerstvo zhodnotilo, že mezi poklady pro rozhodnutí nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro rozhodování. Vyhodnotilo, že posudkový závěr je náležitě zdůvodněn a PK MPSV se v něm vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Proto pro prostudování vyžádaného posudku dospělo k závěru, že posudkový závěr lze považovat za úplný a přesvědčivý. Ministerstvo tak konstatuje, že posudek PK MPSV byl vypracován ve vztahu ke všem námítkám uvedeným v odvolání. Z posudku je zřejmé, z čeho PK MPSV při jeho vypracování vycházela, jak podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila. Posudek byl vypracován v komisi v řádném složení a obsahuje odůvodnění schopnosti pohyblivosti a orientace účastníka řízení.

Pokud jde o posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 13. 11. 2015, tento měl soud k dispozici, neboť je součástí správního spisu a z něho zjistil, že posudková komise věc žalobkyně posuzovala skutečně dne 13. 11. 2015, posudková komise jednala ve správném složení, kdy byla přítomna tajemnice PK, jako předsedkyně PK byla posudková lékařka a další přítomnou lékařkou byla lékařka z oboru ortopedie.

Posudková komise v diagnostickém souhrnu uvedla, jakými zdravotními problémy posuzovaná trpí a uvedla, jaké lékařské zprávy měla k dispozici při hodnocení zdravotního stavu posuzované, přičemž soud konstatuje, že mezi těmito odbornými lékařskými zprávami je mimo jiné i zpráva z chirurgického vyšetření ze dne 24. 6. 2008 od MUDr. Z. a zpráva z ortopedického vyšetření ze dne 9. 7. 2015 od MUDr. S.

V posudkovém zhodnocení pak po prostudování odborných lékařských nálezů posudková komise zhodnotila zdravotní stav posuzované a uvedla, že PK MPSV po prostudování podkladové dokumentace, přičemž některá nebyla k dispozici při vypracování prvoposudku lékařem RLPS OSSZ, na základě vlastního zjištění při jednání a vyhodnocení

údajů týkajících se zdravotního stavu, uvedených v odvolání a sdělených při jednání a zhodnocení závažnosti funkčních poruch, vyplývajících ze zdravotního stavu posuzované, dospěla po komplexním zhodnocení k závěru, že u posuzované jde o zdravotní stav, který není uveden v příloze č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb. ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., ale jde o stav, který je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem, který lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., nejde o stav funkčně srovnatelný se stavem, který lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace, ani o stav, který je funkčně srovnatelný se stavem, který lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace.

Jde o zdravotní stav, který je svými funkčními důsledky srovnatelný se stavem uvedeným v odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb. Tento stav trval i k 1. 4. 2015.

Po prostudování zdravotní dokumentace, jak v posudku uvedeno, a na základě vlastního zjištění při jednání je PK MPSV toho názoru, že nejméně při předchozím posouzení zdravotního stavu posuzované pro účely průkazu mimořádných výhod (dle tehdy platných právních norem), lékařem RLPS MSSZ Brno dne 20. 9. 2005, došlo k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce.

Krajský soud v Brně ve věci pak nařídil jednání, kterého se zúčastnila žalobkyně se svojí právní zástupkyní, žalovaný se k jednání omluvil. U tohoto jednání zástupkyně žalobkyně uvedla, že dle jejího názoru je třeba zdůraznit, že průkaz s označením ZTP byl žalobkyni přiznán už od roku 1988 s platností do 30. 9. 2015, takže jí byl přiznáván více než 20 let. Platnost posledního posouzení, tedy platnost průkazu, byla do 30. 9. 2015. Nicméně byl posléze posouzen zdravotní stav žalobkyně a z posledního posouzení vyplývá, že došlo ke snížení pouze na průkaz s označením TP, a to k datu 1. 4. 2015. Posudková komise MPSV uvedla v posudku pouze jednou větou, že v předchozí době došlo u posuzované, tj. u žalobkyně, k posudkovému nadhodnocení, nicméně se k tomu blíže vůbec nevyjadřuje a neuvádí, v čem bylo nadhodnocení spatřováno. Žalobkyně samotná trvá na tom, že ke zlepšení jejího zdravotního stavu nedošlo, spíše naopak a není také bohužel pravdivé tvrzení správního orgánu o tom, že v roce 2013 porodila zdravé dítě.

Pokud jde o průběh jednání před posudkovým lékařem Úřadu práce, sdělila zástupkyně žalobkyně, že k tomuto jednání byla žalobkyně předvolána pouze telefonicky, a to v pátek v poledne, když jednání se konalo následující pondělí v 9:30 hod. Je jasné, že na toto jednání se nemohla žalobkyně řádně připravit, u tohoto jednání však předložila novou lékařskou zprávu, která však nebyla vůbec prostudována. Pokud jde o jednání u lékařské posudkové služby, vůbec neví, proč se v posudku píše, že žalobkyně porodila v roce 2013 zdravé dítě. Poukazuje na to, že zdravotní stav dítěte a zdravotní stav žalobkyně neměl být vůbec porovnáván či posuzován, neboť to pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně nemělo žádný význam. Tím chce žalobkyně poukázat na to, jak jednala posudková komise či posudková lékařka, kterou v podstatě žádné lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobkyně nezajímaly.

Žalobkyně samotná pak uvedla, že pokud jde o jednání PK MPSV dne 13. 11. 2015, přítomné lékařky u tohoto jednání s žalobkyní jednaly arogantně, měly za to, že si vymýšlí, a že nechce udělat ten úkon, který po ní požadovaly, i když jim vysvětlovala, že ho s ohledem na zdravotní stav udělat nedokáže. Sdělila, že u toho jednání např. lékařky žádala, aby jí nemačkaly břicho, a když se zeptaly, z jakého důvodu, sdělila jim, že je těhotná. Arogantně jí řekly, jestli to ví týden. Žalobkyně jim tehdy sdělila, že je v devátém týdnu těhotenství. Vrcholem bylo to, když jí řekly, aby se postavila na špičky a žalobkyně jim sdělila, že vzhledem k tomu, že na každé noze má pouze dva prsty, a to palec a malíček, tento úkon nedokáže. Na to reagovaly lékařky tak, že ji vzaly v podpaží každá z jedné strany a doslova ji pár krůčků táhli po zemi. Do posudku však napsaly, že dokáže pár kroků po špičkách udělat. Z tohoto jednání měla jednoznačný pocit, že lékařky měly za to, že si vymýšlí, má za to, že již dopředu měly rozhodnuto, jak její zdravotní stav posoudí.

Zástupkyně žalobkyně pak sdělila, že má za to, že rozhodnutí žalovaného, případně i rozhodnutí správního orgánu I. stupně by mělo být zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Má za to, že nebyl nestranně a objektivně zjištěn její zdravotní stav, a to jak před žalovaným, tak před orgánem I. stupně. Vyplyvá to, resp. dokresluje to i chování posuzujících lékařů, jak na ně žalobkyně poukázala. Zdůraznila, že žalobkyně měla přiznaný průkaz ZTP nepřetržitě od roku 1988 až do září 2015, přičemž z posudku PK MPSV, když tento vzal žalovaný za podklad svého rozhodnutí, vyplynulo, že v předchozím období byl zdravotní stav žalobkyně nadhodnocen, přičemž se vůbec neuvádí, v čem posudková komise nadhodnocení spatřovala, z ničeho nevyplynulo, že by se zdravotní stav žalobkyně v průběhu let zlepšil. Tento posudek PK MPSV převzal i žalovaný a vypořádává se s ním v odůvodnění svého rozhodnutí, ale ani žalovaný se vůbec blíže nezabýval tím, proč dle PK MPSV mělo dojít k nadhodnocení zdravotního stavu žalobkyně v předchozím období. Takovéto rozhodnutí žalovaného žalobkyně pokládá za nepřezkoumatelné, a proto navrhovala jeho zrušení.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba žalobkyně je důvodná.

Krajský soud věc zhodnotil tak, že skutečně v tomto správním řízení je povinným důkazem posudek PK MPSV ČR, kdy posudková komise má zhodnotit v dané věci zdravotní stav posuzovaného, souhlasí však se stanoviskem žalobkyně, že i z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že ač se jedná o důkaz povinný, musí být tento hodnocen jako každý jiný důkaz. Je tedy nutno posuzovat, zda posudek PK MPSV ze dne 13. 11. 2015 je posudkem úplným a přesvědčivým, neboť je zcela evidentní, že tento posudek se stal podkladem pro rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2015, které je předmětem tohoto soudního přezkumu.

Soud však má za to, že posudek PK MPSV ze dne 13. 11. 2015 zatím jako posudek úplný a přesvědčivý hodnotit nelze. Soud na tomto místě uvádí, že pokud jde o žalobkyni, byl jí přiznáván průkaz s označením ZTP řadu let, naposledy před nynějším posouzením, posouzením posudkovým lékařem MSSZ z roku 2005 s platností do 30. 9. 2015. Posudková komise ve svém posudku nyní, v posudku z 13. 11. 2015, dospěla k závěru, že s ohledem na zdravotní stav žalobkyni náleží již pouze průkaz s označením TP, neboť jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným

postižením anebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 citovaného zákona s tím, že jde o zdravotní stav, který je svými funkčními důsledky srovnatelný se stavem uvedeným v odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb. ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., když uvedla, že dospěla po prostudování zdravotní dokumentace a na základě vlastního zjištění při jednání PK k názoru, že nejméně při předchozím posouzení zdravotního stavu posuzované pro účely průkazu mimořádných výhod (dle tehdy platných právních norem), lékařem RLPS MSSZ dne 20. 9. 2015, došlo k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce.

Soud zde uvádí, že posudková komise v uvedeném posudku z 13. 11. 2015, když zhodnotila zdravotní stav jinak než byl hodnocen 20. 9. 2005, tedy když hovoří nyní o nadhodnocení zdravotního stavu, vůbec neuvádí ani jednu skutečnost v tom smyslu, proč dle jejího názoru došlo 20. 9. 2005 k nadhodnocení zdravotního stavu u posuzované, když tuto zásadní skutečnost musí řádným, přesvědčivým a přezkoumatelným způsobem zdůvodnit, neboť bez toho nemůže posudek PK MPSV splňovat funkci úplnosti a přesvědčivosti posudku a v tomto směru soud žalobkyni dává za pravdu. Poukazuje na to, že pokud jde o rozhodnutí žalovaného z 3. 12. 2015, žalovaný při vydání rozhodnutí plně převzal posudek PK MPSV ČR z 13. 11. 2015 i s jeho stanoviskem týkající se nadhodnocení zdravotního stavu minimálně při posouzení 20. 9. 2005, přičemž z rozhodnutí žalovaného rovněž nevyplývá, proč dle jeho názoru posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí hodnotila posouzení lékaře MSSZ dne 20. 9. 2005 tak, že tehdy byl její zdravotní stav nadhodnocen.

Z těchto důvodů soud posoudil věc tak, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, když nepřezkoumatelnost spočívá v nedostatku důvodů rozhodnutí, a proto rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2015 zrušil a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Ve smyslu ust. § 78 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zavazuje soud žalovaného právním názorem, kterým je v dalším řízení správní orgán vázán a tento názor je takový, že před vydáním nového rozhodnutí bude nutné vypracovat další, doplňující posudek PK MPSV ČR, v němž, pokud posudková komise setrvá na stejném stanovisku, řádným, úplným a přesvědčivým způsobem zdůvodní, proč při předchozím posouzení zdravotního stavu žalobkyně v roce 2005 lékařem MSSZ Brno došlo k nadhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Teprve po vypracování doplňujícího posudku ze strany PK MPSV bude možné vydat rozhodnutí nové.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí je opřeno o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci měla úspěch, proto soud závázal žalovaného nahradit jí náklady řízení, které spočívají v nákladech právního zastoupení za 5 úkonů právní pomoci dle ust. § 9 odst. 2, § 7 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb. Odměna za jeden úkon dle uvedené vyhlášky představuje 1.000 Kč, za 5 úkonů tedy 5.000 Kč bez DPH a dále pak 5x náhrada hotových výdajů podle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a § 13 odst. 1, 3 uvedené vyhlášky, tj. 1.500 Kč, celkem 6.500 Kč, vše zvýšeno o 21% DPH, tj. o částku 1.365 Kč, neboť zástupkyně žalobkyně předložila doklad o tom, že je plátkyní daně z přidané hodnoty.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. září 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně